

**ՀԱՆՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ
Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ Ը**

**1998 ԹՎԱԿԱՆԻ ՀՈՒՆԻՍԻ 18-ԻՆ ՍՏՈՐԱԳՐՎԱԾ՝ «ԱՂԵՏԻ ՄԵՂՄԱՑՄԱՆ ԵՎ
ՕԳՆՈՒԹՅԱՆ ՑՈՒՑԱԲԵՐՄԱՆ ՆՊԱՏԱԿՈՎ ՀԵՌԱՀԱՂՈՐԴԱԿՑԱԿԱՆ
ՌԵՍՈՒՐՍՆԵՐԻ ՏՐԱՄԱԴՐՄԱՆ ՄԱՍԻՆ» ՏԱՄՊԵՐԵԻ ԿՈՆՎԵՆՑԻԱՑՈՒՄ
ԱՍՐԱԳՐՎԱԾ ՊԱՐՏԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ՝ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹՅԱՆԸ ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԸ ՈՐՈՇԵԼՈՒ
ՎԵՐԱԲԵՐՑԱԼ ԳՈՐԾՈՎ**

Քաղ. Երևան

7 սեպտեմբերի 2007թ.

Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը՝ կազմով.
Գ. Հարությունյանի (նախագահող), Կ. Բալայանի, Ֆ. Թոխյանի, Վ.Հովհաննիսյանի
(զեկուցող), Զ. Ղուկասյանի, Ռ. Պապայանի,

համաձայն Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100 հոդվածի
2-րդ կետի, 101 հոդվածի 1-ին կետի, «Սահմանադրական դատարանի մասին»
Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 25 , 38 և 72 հոդվածների,

դռնբաց նիստում գրավոր ընթացակարգով քննեց «1998 թվականի հունիսի 18-
ին ստորագրված՝ «Աղետի մեղմացման և օգնության ցուցաբերման նպատակով
հեռահաղորդակցական ռեսուրսների տրամադրման մասին» Տամպերեի
կոնվենցիայում ամրագրված պարտավորությունների՝ Հայաստանի
Հանրապետության Սահմանադրությանը համապատասխանության հարցը որոշելու
վերաբերյալ» գործը:

Գործի քննության առիթը Հանրապետության Նախագահի դիմումն է ՀՀ
սահմանադրական դատարան՝ մուտքագրված 23 հուլիսի 2007թ.:

Ուսումնասիրելով սույն գործով զեկուցողի գրավոր հաղորդումը, Հանրապետության Նախագահի պաշտոնական ներկայացուցչի՝ Հայաստանի Հանրապետության տրանսպորտի և կապի նախարար Ա. Մանուկյանի գրավոր բացատրությունները, հետազոտելով կոնվենցիան և գործում առկա մյուս փաստաթղթերը, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը **Պ Ա Ր Զ Ե Ց.**

1. Տամպերեի կոնվենցիան ստորագրվել է 1998թ. հունիսի 18-ին: Կոնվենցիայի նպատակն աղետի մեղմացման և օգնության ցուցաբերման համար հուսալի և արագ հասանելի հեռահաղորդակցական ռեսուրսներ ապահովելն է և աղետների հետևանքների մեղմացման համար միջազգային համագործակցությանը նպաստելը:

Կոնվենցիայով նախատեսված են աղետի մեղմացման և օգնության ցուցաբերման համար հեռահաղորդակցական օժանդակություն տրամադրելու և այն դադարեցնելու կարգն ու պայմանները, հեռահաղորդակցական օժանդակություն տրամադրելու գործին մասնակցող անձանց և կազմակերպություններին կոնվենցիայի մասնակից պետությունների կողմից տրամադրվող արտոնությունները, անձեռնմխելիությունները և առավելությունները, աղետի մեղմացման և օգնության ցուցաբերման նպատակով սահմանված ծախսերի և տուրքերի վճարման կամ փոխհատուցման կարգն ու պայմանները, կոնվենցիայի մեկնաբանման կամ կիրառման հետ կապված վեճերի կարգավորման կարգը և այլն:

2. Կոնվենցիայի դրույթների համաձայն Հայաստանի Հանրապետությունը, մասնավորապես, ստանձնում է հետևյալ պարտավորությունները.

- աղետի մեղմացման և օգնության տրամադրման նպատակով հեռահաղորդակցական ռեսուրսների օգտագործմանը նպաստելու համար համագործակցել մյուս մասնակից պետությունների, ոչ պետական մարմինների և միջկառավարական կազմակերպությունների հետ,

- աղետի կանխարգելման, վերահսկման և մեղմացման նպատակով համագործակցել մասնակից պետությունների հետ՝ կատարելագործելու համար

կառավարական կազմակերպությունների, ոչ պետական մարմինների և միջկառավարական կազմակերպությունների ունակությունները՝ սարքավորումների հետ վարվելաձևի ու շահագործման համար վերապատրաստումների մեխանիզմներ և արտակարգ իրավիճակներում օգտագործվող հեռահաղորդակցական տեխնիկայի մշակման, նախագծման և պատրաստման համար ցուցումներ սահմանելու գործում,

- որպես հայցող մասնակից պետություն՝ ՀՀ ներպետական օրենսդրությանը համապատասխան, հեռահաղորդակցական օժանդակություն տրամադրելու նպատակով կոնվենցիայի համաձայն գործող և ՀՀ-ին ներկայացված և վերջինիս կողմից ընդունված՝ ՀՀ քաղաքացի չհանդիսացող անձանց և ՀՀ տարածքում կենտրոնակայան կամ մշտական գրանցում չունեցող կազմակերպություններին իրենց գործառույթների պատշաճ իրականացման համար շնորհել անհրաժեշտ արտոնություններ, անձեռնմխելիություններ և առավելություններ,

- որպես հայցող մասնակից պետություն՝ իր հնարավորությունների սահմաններում տրամադրել տեղական սարքավորումներ և ծառայություններ հեռահաղորդակցական օժանդակության պատշաճ և արդյունավետ մատուցման համար, այդ թվում՝ երաշխավորել, որ կոնվենցիայի համաձայն իր տարածք ներկրված հեռահաղորդակցական տեխնիկան անհապաղ կլիցենզավորվի կամ կազատվի լիցենզավորումից՝ համաձայն ներքին օրենքների և կանոնակարգերի,

- երաշխավորել կոնվենցիայի համաձայն ՀՀ տարածք մուտք գործած անձնակազմի և ներկրված տեխնիկայի ու նյութերի պաշտպանությունը,

- ապահովել, որպեսզի կոնվենցիայի համաձայն տրամադրված տեխնիկայի ու նյութերի նկատմամբ սեփականության իրավունքը Կոնվենցիայով նախատեսված օգտագործման դեպքում մնա անփոփոխ,

- որպես հայցող մասնակից պետություն՝ երաշխավորել նշված տեխնիկայի, նյութերի և գույքի արագ վերադարձը համապատասխան օժանդակող մասնակից պետությանը,

- որպես հայցող մասնակից պետություն՝ Կոնվենցիայի համաձայն տրամադրված հեռահաղորդակցական ռեսուրսները չտեղակայել կամ չօգտագործել

այնպիսի նպատակներով, որոնք ուղղակի կերպով չեն առնչվում աղետների կանխատեսմանը, նախապատրաստմանը, արձագանքմանը, վերահսկմանը, դրանց հետևանքների մեղմացմանը կամ օգնության ցուցաբերմանն աղետների ժամանակ և դրանցից հետո,

- որպես հեռահաղորդակցական օժանդակություն տրամադրող կամ ստացող մասնակից պետություն՝ կոնվենցիայի համաձայն օժանդակության դադարեցումից հետո շարունակել ենթարկվել կոնվենցիայի պայմաններին,

- հնարավորության դեպքում և ՀՀ ներպետական օրենսդրությանը համապատասխան՝ նվազեցնել կամ վերացնել աղետի մեղմացման և օգնության ցուցաբերման նպատակով հեռահաղորդակցական միջոցների օգտագործման, այդ թվում՝ հեռահաղորդակցական աջակցության տրամադրման հետ կապված՝ կոնվենցիայում սահմանված կանոնակարգային խոչընդոտները,

- ցանկացած այլ մասնակից պետության խնդրանքով և ՀՀ ներպետական օրենսդրությամբ ընձեռված հնարավորությունների շրջանակներում դյուրացնել աղետի հետևանքների մեղմացման և օգնության ցուցաբերման նպատակով ՀՀ տարածք, այդ տարածքից դուրս կամ նրա միջով՝ հեռահաղորդակցական ռեսուրսների օգտագործման մեջ ներգրավված անձնակազմի և համապատասխան տեխնիկայի, նյութերի ու տեղեկատվության փոխադրումը:

Ելնելով գործի քննության արդյունքներից և ղեկավարվելով Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100 հոդվածի 2-րդ կետով, 102 հոդվածի առաջին և չորրորդ մասերով, «Սահմանադրական դատարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 63, 64 և 72 հոդվածներով, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը **Ո Ր Ո Շ Ե Ց**.

1. 1998 թվականի հունիսի 18-ին ստորագրված՝ «Աղետի մեղմացման և օգնության ցուցաբերման նպատակով հեռահաղորդակցական ռեսուրսների տրամադրման մասին» Տասպերեի կոնվենցիայում ամրագրված

պարտավորությունները համապատասխանում են Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությանը:

2. Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 102 հոդվածի երկրորդ մասի համաձայն սույն որոշումը վերջնական է և ուժի մեջ է մտնում հրապարակման պահից:

ՆԱԽԱԳԱՀՈՂ

Գ. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

7 սեպտեմբերի 2007 թվականի
ՍԴՈ-711